

[A. Svensson.]

ikke ventet at høre en saadan Argumentation fra det ærede Medlem. Det ærede Medlem siger, at selv om vort Forslag blev gennemført og de sønderjyske Landbrugere saaledes fik Rentelettelse for Førsteprioritet, saa vilde de alligevel blive truet af Udlæg af de efterfølgende Panthavere. Men det siger da sig selv, at naar Førsteprioritetsrenten falder bort — og det gør den efter vort Forslag fuldt og helt — for det kommende Aar, saa bliver det lettere at betale Renterne for de efterfølgende Prioriteter; og i øvrigt gaar de almindelige Hjelpeforanstaltninger jo videre, indtil vi kommer ind under nye generelle Forholdsregler, som jeg før nævnte, for hele Landet.

Hvis det Ændringsforslag, som vi har fremsat, kunde gennemføres, saa er der slet ikke Tvivl om, at de sønderjyske Landbrugere, baade store og smaa, vilde blive helt anderledes modstandsdygtige over for, hvad der maatte komme, end de er i Øjeblikket. Jeg vil altsaa hævde, at vort Forslag er det sundeste og mest konstruktive af de Forslag, der er fremsat. Hidtil har man alene hjulpet dem, der var længst ude, det ved det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen ogsaa udmærket. Vort Forslag gaar ud paa, at nu skal der hjælpes een Gang for alle. Der skal gøres op med de Tab, som er paaført Befolkningen i Overgangstiden, alle skal have ligelig Hjælp, og derefter skal det være Slut med de særlige sønderjyske Foranstaltninger. Det mener jeg er sundt og rigtigt.

Særlig interessant var det for mig at høre, at det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen bekræftede, at naar nu det af Regeringen fremsatte og af tre Partier tiltraadte Forslag er gennemført, saa skal der foregaa en Sondring inden for det sønderjyske Landbrug, saa skal der sondres mellem dem, der skal blive, og dem, der ikke skal blive ved deres Ejendom til Efteraaret. Jeg vil gentage saa indtrængende, som jeg kan, at dette kan ikke ske paa det nuværende Grundlag. Det vilde være uretfærdigt, og det vilde ogsaa være farligt at gøre det paa dette Grundlag.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) nægtede sig jo ikke noget. Det ærede Medlem var saa langt ude som at tale om Vanviddet ved at laane den sønderjyske Befolkning 100 Mill. Kr. Det ærede Medlem har enten slet ikke læst eller i hvert Fald ikke forstaaet vort Forslag. Her er ikke Tale om Laan, her er Tale om en Udligning af de ved Overgangen fra tysk til dansk Styre opstaaede Tab for den

sønderjyske Befolkning, ikke mere og ikke mindre. Det ærede Medlem sagde, at man kunde maaske fra Retsforbundets Side have været med, hvis man havde udskrevet dette Beløb i Form af nye Skatter. Jeg vil dertil ganske kort svare, at en saadan Begivenhed, som Genforeningen i 1920 var, sker kun een Gang i et Folks Liv, og hvis de økonomiske Byrder, som dette medfører og ogsaa har medført for Danmark og det danske Folk, ikke kan bæres af det nulevende Slægtled, saa maa det være rimeligt, at de efterfølgende Slægtled er med til at bære dem. Derfor mener vi ogsaa med god Samvittighed at kunne foreslaa, at der udskrives det, der kaldes Genforeningslaanet, til at dække de med vort Forslag forbundne Omkostninger.

Den højtærede Finansminister kunde ikke tiltræde vort Forslag, og den højtærede Minister vilde tilbagevise Talen om, at der var øvet Uret mod den sønderjyske Befolkning. Jeg kan nu ikke se, at der staaer noget saadant i den Betænkning, som de konservative Udvalgsmedlemmer har afgivet. Der er Tale om begaaede Fejl, og vi mener, at der er begaaet Fejl omkring Genforeningen og efter Genforeningen; det er disse Fejl, vi ønsker at raade Bod paa, og vi ønsker at raade Bod paa dem i hele det danske Folks velforstaaede Interesse.

Den højtærede Finansminister talte om den Flothed, vi udviste. Jeg synes ikke, den højtærede Finansminister skulde være saa uvillig paa dette Punkt netop nu, da den danske Statsgæld er dalet med et Beløb paa over 100 Mill. Kr., saa vidt jeg har set, paa Grund af den amerikanske Dollars Devaluering. En saadan Appelsin falder det ikke i enhver Finansministers Lod at faa i sin Turban. Hvad det finansielle angaar, vil jeg sige, at vi fra Det konservative Folkepartis Side mener, at det er forsvareligt at gøre det paa denne Maade, og at det er forsvareligt, at det Beløb, vi har fremsat Forslag om, anvendes til en saadan Sanering. Jeg skal slutte med at sige, at baade rent menneskeligt og folkeligt og ogsaa nationalt skylder vi at hjælpe den sønderjyske Befolkning, hvor vi kan, og der er ingen Tvivl om, at vi kan, hvis vi vil.

Jeg vil altsaa endnu en Gang anbefale ærede Medlemmer at stemme for vort Ændringsforslag og undlade at stemme ved Afstemningen over Flertallets Ændringsforslag og over selve Lovforslaget.

Niels Frederiksen: Hvis det var rigtigt, at Det konservative Folkepartis Æn-